

Brev till Sophie Elkan från Selma Lagerlöf: 1918-1921 : L 84:1 - 56

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

~~2674~~ 2674

Stockholm 17.12.1918.

Käraste!

Ja nu är jag här efter en
mycket lång och tråkig dag
på tåget. Jag hade god tid
att sakna ditt sällskap ehuru
jag naturligtvis arbetade på
tåget. Flottan var outräglig,
ett litet barn, som oändligen
bråkigt, men aukamster
gick ledigt. Det fanns både
bil och stadsbud. Vålberg
hade dessutom tagit med

ner en vaktmästare från
Klara Larsson. Jag var här
kl. halv elva. Ingenting var
färdigat. Det blir väl värre
att komma härifrån. Vi ha nu
skickat en vaktmästare att
köpa biljetter till lördagens
tag. Vi på försöka att kom-
ma med sletta, om vi mötas
vi i Kil på lördag, så som
avtalat var.

Gust nu ringde jag på
till Wahlström och Widstrand.
Widstrand för inte mer till
firman utom bar privat
på Storaängen. Jag har för-

säkt komma från dit, men
han var inte hemma. Får se,
om jag lyckas, innan brevet
skall vara.

Nu får jag säga dig det
alla hjärtligaste tack för
Göteborgsveckorna. Jag har
blivit nä näml. omhändertagen,
att jag synbarligen har
föttrat, vilket ju är skanda-
löst i dessa tider, tack
käraste för all godhet mot
mig, och tacka dina jungfrur
från mig. Jag binner inte
skrivna mer än detta, men
jag tänker så mycket mer.
Smärghäarna var utmärkta
Jag lever på den i dag. Här

serveras intet svar.

Tack för kritikerna. De
är rätt så tarvliga och mis-
lynt. I går på tåget läste
jag Svenska Dagbladet och
Stockholms Dagblad. De varas
jag inte heller fullt nöjda,
men mycket bättre skrivna
och med många erkännande ord.
Aubert J: son i aftonbladet har
skrivit vänligt och i gennan. Ja nu
är alltså den värdslan öfver. 20000 ex-
emplarer äro idag sålda! Men vet du, att
nåd är kritikerna må säga, så har
jag inte den hänsyn, att jag varit
publikerna denna gång. Jag tvekar,
att de på något stort och kraftigt.
Det är inte som med dilgeranshem.
Detto är en bok.

den skall jag utskrivas.
Dessa skrivas